

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Іван Андрусяк

ЖЕРАР- ПАРТИЗАН

Ілюстрації Анни Майти

Харків

2022

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

УДК 821.161.2
А66

Серія «Мрійники»

Андрусяк І.

А66 Жерар-партизан / Іван Андрусяк ; іл. Анни Майти. — Х. : Віват, 2022. — 48 с. : іл. — (Серія «Мрійники», 978-617-690-137-2).
ISBN 978-966-982-893-4

Найхоробріший з усіх хоробрих — детектив Жерар вирушає воювати!
Здається, ще вчора морськосвинський детектив розслідував різного штибу дивні чи незбагненні події, пригоди, капості, прикрощі, а то й справжні злочини та жив цікавим мирним життям. А тепер він хоробрий вояка! У час, коли ворожі танки насуваються на хутір Витівку, протистояти їм збирається відважний звірячопартизанський загін. Колишній детектив, а тепер безстрашний захисник, Жерар разом із мишачою теробороною, котами Степаном і Тимком та іншими місцевими мешканцями готуються задати жару московським зайдам. Кляті орки ще не знають, із ким доведеться мати справу. Бо від Жерара та ЗСУ ніхто не втече!

УДК 821.161.2

ISBN 978-617-690-137-2 (серія)
ISBN 978-966-982-893-4

© Андрусяк І. М., текст, 2022
© Майта А. В., ілюстрації, 2022
© ТОВ «Видавництво «Віват»», 2022

ЗМІСТ

РОЗДІЛ ПЕРШИЙ , у якому на Витівку насуваються ворожі танки.....	6
РОЗДІЛ ДРУГИЙ , у якому збирається маленький звірячопартизанський загін	9
РОЗДІЛ ТРЕТІЙ , у якому Тимко та Степан беруть «язика»	13
РОЗДІЛ ЧЕТВЕРТИЙ , у якому Борис Борисович висуває геніальну ідею.....	20
РОЗДІЛ П'ЯТИЙ , у якому з'являється майже справжній чорт	25
РОЗДІЛ ШОСТИЙ , у якому нечутно працює мишача тероборона	32
РОЗДІЛ СЬОМИЙ , у якому славетний детектив Жерар блискуче завершує справу бойовим феєрверком	38
РОЗДІЛ ВОСЬМИЙ , у якому розкривається гірка правда про нелегке життя славетного детектива	45

РОЗДІЛ ПЕРШИЙ, у якому на Витівку насуваються ворожі танки

Орки* дісталися до Витівки пізно ввечері на трьох танках.

У сам хутір заїжджати не ризикнули: там був блокпост, де наша тероборона готувалася прийняти бій. Стефчин тато з дядьком Валентином та іншими сусідами наготували «бандерівського смузі» — пляшок із запалювальною сумішшю. А татів друг дядько Борис, який служив у ЗСУ — Збройних силах України — і тепер захищав Київ, навіть завчасно привіз місцевим оборонцям кілька

* Славетний фантаст Джон Толкін назвав у своїх творах орками злих варварів-ординців, безжальних і нищих, які служать силам Зла. Вони так і залишалися б книжними персонажами, якби не віроломний напад Росії на Україну 24 лютого 2022 року — від цього дня і журналісти та блогери, і політики, і наші воїни, та й просто люди поміж собою стали називати орками російську солдатню, яка в нечуваній злості, жорстокості й підлості давно вже перевершила толкінівських персонажів. — Тут і далі прим. автора.

джавелінів і навчив із них стріляти. Тож на орків чекало там те, що й по всій Україні, — неминуча загибель.

Розвідали вони про блокпост чи просто вирішили перестрахуватися — хтозна. Проте завбачливо зупинилися на узліссі, не доїжджаючи до хутора, і заходилися в сутінках сяк-так маскувати свої танки. Неподалік знайшли чималий стіг сіна, що його сусідка пані Галя запасла для своїх улюбленців, кози Терези й цапа Бориса Борисовича, а також для Великого Рогатого Чудовиська — лося, який поселився в цьому лісі минулого літа.

Оцим сіном орки й вирішили обкласти свої бойові машини, сподіваючись, мабуть, на те, що наші розвідники, які регулярно запускали безпілотики над Витівкою, щоб видивлятися ворога, приймуть їх за копиці. Однак не врахували того, що з найближчих кущів за ними вже давно й пильно спостерігали одразу п'ять пар очей. То були соня горіхова, яку так і звали — Соня Горіхова, коти Степан і Тимко, пес Жульєн і, звісно, славетний морськосвинський детектив Жерар*.

Узагалі Жерар мирно собі мешкав у сімнадцятій квартирі на першому поверсі будинку в маленькому затишному містечку під Києвом. Це був симпатичний щокастенький морський свин, який понад усе на світі полюбляв ласувати всілякими смаколикками. Проте щойно в тій місцині зі звіринією чи пташинією — свійською, дикою чи тією, що живе на вулиці, — траплялися різного штибу дивні чи незбагненні події, пригоди, капості, прикрощі, а то й справжні злочини, як усі вони зверталися по пораду саме до Жерара. І він,

* Дія першої книжки з пригодами славетного детектива Жерара — «Морськосвинський детектив» (Х. : Віват, 2020) — розпочинається на подвір'ї багатоповерхового будинку в одному з українських містечок. А в сімнадцятій квартирі цієї багатоповерхівки мешкає дівчинка Стефа з татом та їхні чотирилапі друзі: коти Тимко та Степан і наш герой — морський свин Жерар.

іноді навіть не виходячи з клітки, легко розгадував каверзні загадки, розплутував химерні таємниці й викривав винуватців щонайбільших каверз та щонайхитріших зловмисників.

До всього цього Жерар залюбки брався й на відпочинку в дачно-му будиночку на хуторі Витівка, куди влітку виїжджав разом з господарями й котами — Тимком і Степаном.

Неперевершений був у нього детективний талант! Утім, для того щоб морський свин узявся до справи й цей талант продемонстрував, необхідно було принести йому гонорар: морквину, капустину, мішечок зерна, а ще ліпше — якусь екзотичну лагоминку. Щоправда, коли не було справ до розслідування й гонорарів, Жерар аж ніяк не ризикував надміру схуднути. Адже його досхочу годувала господиня — дівчинка Стефа.

Однак тепер дівчинка Стефа разом із сусідкою пані Галею ховалася в погребі, а тато з дядьком Валентином та іншими сусідами чергував на блокпосту. Адже на нашу квітучу сонячну Україну напали скажені орки з дикої сусідньої Московії. Своїми танками, гарматами й ракетами вони нещадно й бездумно нищили все, що траплялося на їхньому шляху, не милуючи ні жінок, ні дітей, ні тварин, ні пташок.

І ось уже й до Витівки досунула їхня моторозна орда...

РОЗДІЛ ДРУГИЙ, у якому збирається маленький звірячопартизанський загін

Ховаючись від страшних бомбувань, дівчинка Стефа воліла забрати з собою в погріб усю свою й навколишню звірині і пташині, свійську і дику. Однак на це погодилася лише куряча чота на чолі з поважним красенем півнем Сулейманом Пишним і його улюбленицею куркою Настею. Та й то лише після того, як квочки дізналися, що орки, захоплюючи наші села, чи не найперше прагнули нажертися свіжої курятини та яєць.